

Til Børn
og
unge Mennesker

af Ole W. Sivertsen

Glemmeft af Venmand Zherffenberg.

Well. Hjertelig mig nu længes.

D unge Kristen Skare, Som ud i Verden skal, Paa Livets Hav at fare I Tidens Taare-dal, End er du glad i Sinde Og aner Sorgen ei. Agt paa! jeg vil dig minde, Du gaar en farlig Dei.

2. Din Reise du tiltræder, Og hvor du vender dig, Det synes som at Glæder For dig tilbyder sig, Kun Blomsterstrøet Gange Indbyder dig min Ven; Men Fristelser er mange, Skjønt du ei mærker dem.

3. Ak! der er mange Taarer Som dig imøde staar, Og mange skjulte Snarer Er for dig hvor du gaar, Snart kan din Glæde briste, Og Sorgen til dig gaa, Saa du din Fred maa miste, Og idel Ufred faa.

V box 28:833

4. Paa Verdens Lyst og Glæde, Min Ven
giv nøie Agt! Thi Lasten kan og klæde Sig ud
i Dydens Dragt! Hav derfor vaagent Die Paa
hvad der møder dig, Tænk see dig om ret nøie!
Fidt Synd er Dyden lig.

5. Fidt kan dig Verden vække Et Glædens
Bæger til Og dig din Lyst opvække Saa du den
nyde vil, Maaſke du den og tager Og drikker
Glæden sød, Som nyderligen smager For det
fordærvet Kjød.

6. Den Syndeglædens Kilde Som Verden
har i Haand, Den vil din Lykke spille, Og Glæ-
dens muntre Aand, den ſkal til Klage blive Hvis
du til Synden gaar, Hvis du til Synd dig gi-
ver, Du snart ſtor Ufred faar.

7. Har du ſkjønt Glædens Dage Udi din
unge Aar, Den kan dog Afſked tage Naar du
til Alder gaar, Gud kan ogsaa dit Die Faa aab-
net ved ſin Aand, Saa du kan ſee ret nøie De
Glædens Syndebaand.

8. Da ſkal du ſee den Glæde Som Verden
bød dig til, Den haver ſkiftet Klæder, Og dig
bedrøve vil, Ja Kalken ſom du ſmagte Og drak
til Bunden ud, Da Verden dig den rakte, Den
er nu giftigt Krudt.

9. Viſnok kan du dig fryde I dine Ungdoms
Aar: Saa Guds Ord til os lyde; Men derhos
ogsaa ſtaar: Du maa det vid' og høre „At for
alt ſom du gjør, Skal Gud for Dom dig føre;“
See dette er ei Spøg!

10. Skal du din Bane vandre Med glad'
og ſikre Spor, Da maa du tro og leve Efter
Guds ſande Ord; Vil Syndens Lyst ſig røre,
Da ſlut den onde Brand; Vil du ei Modſtand
gjøre, Du snart forføres kan.

11. Den ſikre Kurs at ſeile Paa Verdens
Farevand, Hvorved du ei kan ſeile At træffe
Himlens Land: Det er at du maa leve Efter
Guds Ord og Bud, Dig faſt i Troen holde Til
Jesus Krist vor Gud.

12. I unge Venner mange, Som ud i Ver-
den maa, Jeg er for Eder bange, Gud veed hvor
det vil gaa — Jeg er af Verden friftet; Til
Synd og Daarlighed; Min jordift Fryd er miſtet
Jeg ud af Veien gled.

13. Al vandrer derfor varlig, I unge Men-
neſker, Da Verden er ſaa farlig Og fuld af Fri-
ſtelfer. Tag Jesus udi Tanke Til alt det, ſom
du gjør; Hvis du vil fra Ham vanke, Du snart
i Synden dør.

14. Bed Jesus Krist vor Herre At Han
oplyser dig Og dig den Veien lære Som fører
hen til Sig. Men Veien er at finde Udi Guds
eget Ord; Læg dette dig paa Minde Og træf
til Gud din Tro.

15. Naar du har Gud i Tanker Og Han-
nem tjene vil, Ei bort i Synden vanker, Men
gjerne lytte til, Den kjære Gud og Herre, Da
kan du vandre trygt; Dog skal du vandre varlig
Og have hellig Frygt!

16. Saa prøv dit arme Hjærte Om du i
Troen er, Om Synden dig kan smerte? Om du
har Jesum kjær? Om du i Troen vandrer Efter
Guds Ord og Bud? Gjør det, saa skal du lan-
de I Himmelen hos Gud.

Tromsø 1862.

Korlagt af og tilkjøbt hos M. Urdal.

Trykt i P. M. Høegs Enkes Bogtrykkeri.